

S.R.A. BULLETIN

Maart 2009

SRA Bulletin Verenigingsblad van de Veron afd. Schagen.

Onze foto deze keer: een loopje voor twee.
De bevindingen hiermee in het volgende
nummer van dit blad.

Redactieteam: Jan Spoelstra
Klaas Jan Kaan
Gerrit Dekker

pi4sra@amsat.org
pa5kk@amsat.org
pa3ds@amsat.org

Inleveren copy bij Gerrit PA3DS

Bestuur A57:

Voorzitter	PA3AQU	0224-213715	pa3aqu@amsat.org
Secretaris	PE1BYW	0224-593103	pi4sra@amsat.org
Penningmeester	PAØVAB	0227-592460	pa0vab@amsat.org
Lid	PA3DS	0224-212990	pa3ds@amsat.org
Lid	PD2WDK	0224-298597	pd2wdk@amsat.org

Agenda:

- 20 maart Software defined radio door Ton Willemse PAØAJG.
- 17 april Demonstratie PSK-31 ect. Aris en Gerrit.
- 15 mei Henk PD2HBC en Ger PAØGWV demo
infrarood techniek.

Tijdens de zomerstop 2x koffieavond:

- 19 juni Bij Klaas Jan PA5KK, Witte Paal 74 Schagen.
- 17 juli Bij Stan PAØSMY, Heerenweg 154 Barsingerhorn.

Luister voor het laatste nieuws naar de KNH-ronde.

Elke zondag om 11.00 uur op 145.225 MHz

Bij deze een stukje "Nederlands" over de wederzijdse erkenning van onze zendmachtigingen in Zuid-Afrika. Misschien iets om te publiceren voor vacantiengangers ? Jan PE1PMO. Bij deze:

OKOSA GEE DUIDELIKHEID OOR WEDERSYDSE TOEKENNING VAN LISENSIES

Suid-Afrika het die CEPT-ooreenkoms onderteken waarvolgens besoekende radioamateurs van lande wat lid van die CEPT-ooreenkoms is, aktief in Suid-Afrika vir 'n tydperk van drie maande - in enige gegewe jaar - kan wees. Dit beteken die gebruik van hul eie roepsein, met die ZS- en die betrokke streekkode daarmee saam. Die stappe wat 'n besoekende amateur moet volg is om 'n e-pos te stuur aan admin@sarl.org.za met die datums van sy/haar besoek, roepsein en kontakbesonderhede in Suid-Afrika. Dieselfde voorwaardes wat in sy/haar eie land geld, is outomaties in Suid-Afrika van toepassing.

Vir buitelandse amateurs wat 'n permanente roepsein in die RSA wil bekom, is dit nodig om aan die standaardprosedures van die RAE te voldoen - skryf van die eksamen, en indien nodig, deur die standaardprosedures vir die opgradering na 'n ZS.

Indien die persoon egter van 'n land is waarmee Suid-Afrika 'n wedersydse ooreenkoms het, kan 'n gelykwaardige klas lisensie van OKOSA bekom word deur die nodige dokumente aan die SARL voor te lê, óf direk aan OKOSA. Tans het Suid-Afrika 'n wedersydse ooreenkoms met die volgende lande:

Die Verenigde Koninkryk;
Duitsland;
Israel;
Die Nederlande;
Switserland;
Chili;
Portugal;
Botswana, en
Swaziland.

Suid-Afrika het aanvanklik ook 'n wedersydse ooreenkoms met Rhodesië gehad, maar die Zimbabwe-regering het dié ooreenkoms eensydig gestaak.

Om 'n wedersydse lisensie-ooreenkoms aan te gaan is 'n ingewikkelde proses en word deur die departemente van buitelandse sake van beide lande hanteer. Ten tyde van die ondertekening van die ooreenkoms met die VSA, het dié proses intensiewe steunwerwing geveg deur wyle senator Barry Goldwater - destyds 'n prominente radioamateur in die VSA.

Daar bestaan tans geleenthede om wedersydse lisensie-ooreenkomste met ander lande aan te gaan. Vanuit 'm SARL-oogpunt sal dit 'n mosie by die AJV verg om die Raad 'n mandaat te gee om so 'n proses aan die gang te sit. Lede het tot 31 Januarie tyd om mosies by die SARL in te dien. 'n Mosie vereis 'n voorsteller en 'n sekondant om die agenda geplaas te word. Mosies kan per e-pos gestuur word aan secretary@sarl.org.za.

'Stralende' CV ketels.

In het decembern timer van Electron was een hele pagina gewijd aan het fenomeen van de storende cv-ketels, door een slordige fabrikant over ons uitgestort. Lees hier de belevenissen van een mede-amateur.

Het was in de herfst van 2006, toen ik na geruime tijd niet actief met de radio-hobby bezig te zijn geweest, mijn 2-meter set weer eens inschakelde. Daarmee was meteen mijn dag verpest (figuurlijk). Wat bleek: Op 'onze' huisfrequentie bleek een sterk signaal aanwezig, dat moeilijk te definiëren bleek, het meest leek het op een tikkende klok. Wat is dit nu weer? Set uitgezet en later in de week weer eens aangezet, het signaal was er nog en bleek bij nader inzien over de gehele 2 meter band aanwezig te zijn. De antenne aangesloten op de spectrum-analyzer en toen bleek het signaal zich uit te strekken van ca. 124 tot 154 MHz!

Nu was het zaak uit te zoeken waar het signaal vandaan kwam. Na enig rondlopen met een porto bleek het signaal niet uit de directe omgeving van het huis te komen. Dus maar eens de auto gepakt en wat in de buurt rondgereden. En jawel: in een straat op een afstand van een paar honderd meter van mijn QTH bleek het signaal erg hard te zijn. Met de hulp van Guus PA2GWA, die de beschikking had over een draagbare spectrum-analyzer + HB9CV, hebben we in de omgeving van mijn QTH metingen gedaan. Het signaal bleek uit een huizenblok te komen, we waren ook in staat om te bepalen uit welk perceel de storing kwam. Op het betreffende perceel stonden geen antenne's op het dak.

Tijd om contact op te nemen met het Agentschap Telecom en een storingsmelding te doen.

Na enige tijd stonden er op een avond twee ambtenaren van het AT voor de deur, helaas was ik toen niet thuis (onderweg naar de knutsel club).

De heren zijn door mijn zus te woord gestaan en verklaarden de storing te hebben geconstateerd en de klacht was dus terecht ingediend. Het signaal bleek afkomstig van een CV-ketel...., de klacht zou worden doorgegeven aan de fabrikant en binnen 2 weken moest het opgelost zijn.

Na 2 weken was er nog niets te merken van een vermindering van de storing. Na geruime tijd heb ik weer contact opgenomen met het AT en aangegeven dat de klacht niet was opgelost. Daar kwam op een gegeven moment een reactie op in de vorm van weer twee ambtenaren van het AT die voor de deur stonden. Op een zaterdagmiddag en waar was Peter? Juist, naar Rosmalen, de radiomarkt.. Weer werden de heren door mijn zus te woord gestaan en die vertelden dat er na de eerste melding 2 CV ketels door de fabrikant waren ontstoord, echter in de tussentijd had de Woningbouwvereniging nog een aantal CV ketels van hetzelfde storende type geplaatst en daar waren de ambtenaren niet erg over te spreken.

Na geruime tijd had ik de indruk dat het signaal wat minder hard klonk en het bleek dat er inderdaad weer een paar ketels waren 'behandeld'.

Uiteindelijk had ik eens in de 2 weken contact met een ambtenaar van het AT, op die manier bleef de betreffende ambtenaar op de hoogte van de gang van zaken. Nadat het gehele huizenblok door de fabrikant was ontstoord, bleek er toch nog een stoorsignaal aanwezig. Dus maar weer aan het peilen geslagen met een tot 4 elementen afgezaagde 9 elements tonna (die paste nl wel in mijn auto, een complete niet) en een all-mode set. Het signaal kwam uit een ander huizenblok vlak achter mijn huis. Deze bevindingen weer doorgegeven aan mijn kontaktpersoon en die nam onmiddellijk actie, want 2 dagen later was het angstig stil op 2 meter! Tot op de dag van vandaag is het nog steeds stil....

Uiteindelijk zijn er volgens de opgave van het AT minstens 12 ketels aangepast.

Groeten, Peter PAOVAB

Intro

"Je moet dat eens op papier zetten, zei mijn Anneke, en zeker niet voor de eerste keer, toen ik begon te vertellen in de trant van: "Toen wij uit Rotterdam vertrokken...."

Het was één van die mijmerdagen, uitkijkend over de Middellandse Zee, dat ik me realiseerde dat ook daar een stuk maritieme geschiedenis lag.

En waar eigenlijk niet, wandelend over een boulevard of langs een strand, In Nederland of in den vreemde.

Vandaar dit eerste artikel, waarbij ik zo vrij ben het "SRadiodotes" te noemen.

En ik koester mij in de gedachte dat onder onze SRA leden velen zijn die, terugkijkend op hún verleden, tot de slotsom kunnen komen dat voor de geïnteresseerde lezers van ons bulletin het er absoluut niet toe doet wat men in het verleden heeft gedaan (of wellicht) gelaten.

Gezien mijn achtergrond is het duidelijk dat de anekdotes een maritieme achtergrond hebben. Eenzelfde artikel verschijnt in de Marinade, het lijfblad van de Marine Radio Amateurs(Marac). Het kan dus best voorkomen dat namen of situaties niet aanslaan. Mijn excuses daarvoor.

Laat onverlet dat er vele verhalen in ham bovenkamertjes opgeslagen liggen die het verdienen aan de vergetelheid te worden ontrukkt.

Mijn begin is er in ieder geval: 1972, a/b Hr.Ms. De Zeven Provinciën/PAEP.

73, P(iet)3CCQ

Herinnering aan wijlen Henk Vossen

1972

Control this is Echo Papa

Racket 1160 bearing 015 submarine pinnacle classified as Snoop Tray
Over

(vertaling uit de Electronische Oorlogsvoering (EOV) dieven taal
betekent dit:

met behulp van een radar peil-zoekontvanger een radarsignaal
onderschept van een Russische onderzeeboot).

EINDELIJK!!

Aan boord van Hr.Ms. De Zeven Provinciën/PAEP was het EOV-team al dagen lang, in een wachtcyclus van zes uur op, zes uur af, bezig de India-radar band af te speuren naar het moment, dat een Sovjet onderzeeboot haar radar zou gebruiken om een indruk te krijgen van wat er zich boven water afspeelde.

In dit geval waren zes Foxtrot-class Sovjet onderzeeboten door onze onvolprezen Marine Inlichtingendienst (Marid) gemeld als zijnde onderweg van hun thuishaven Murmansk naar de Middellandse Zee. Overigens een normale transit die een paar maal per jaar voorkwam. Op dat moment voer het Nederlandse marine eskader in de Golf van Biskaye.

De gevolgen van zo'n melding zijn altijd spectaculair.

Alle radar- en sonar apparatuur, radio- en radarpeilers en vooral de eyeball Mk1 (je eigen matta's, dus) worden dan gericht in de, in dit geval, opgegeven peiling 015.

De eskadercommandant, van postuur een kleine Indische man (optisch wat kleiner vanwege al het goud in galonnen dat hij vanwege zijn rang diende mee te dragen) beklom het dak van het brugcomplex; tenslotte sta je dan wat hoger, nietwaar?

Toch had hij enige visuele ondersteuning nodig, want toen de subs na geruime tijd kijker-optisch werden waargenomen ontstonden er wat problemen over het door de Marid aangegeven aantal onderzeeboten. En je kunt gevoeglijk aannemen dat een Schout-bij-Nacht, zeker overdag, wel minstens tot tien kan tellen.

Dus werd de officier van de wacht eveneens op het dak geboden, een zelden voorkomend verschijnsel. Samen met de Schout werd nogmaals geteld.....

Wellicht niet bij iedereen bekend, de oprichter van de Marac, de helaas de veel te vroeg overleden Henk Vossen (Marac 001), heeft vele jaren als verbindelaar gewerkt op onderzeeboten. Nederlandse onderzeeboten, wel te verstaan.

Hij was uiteindelijk degene, die via de Tactical UHF verbinding uitsluitel gaf over het ontstane probleem:

Zeven Provinciën hier de Zeeleeuw, en nu komt'ie:

"There are six submarines and I am (nummer zeven dus) in the middle".

Piet PA3CCQ

Kathrein

Bij deze 2 foto's van een antenne die ik onlangs kreeg van een kennis die ooit in de telecomwereld gewerkt heeft.

Het is volgens mij een 5/8 voor 2 meter als ik het zo zie, maar met een wel heel speciale constructie. Hij wordt op het voertuig gemonteerd, met een doosje aan de binnenzijde waarop je een PL259 aan kunt sluiten.

In het doosje zit eigenlijk niets behalve wat "ijzerwerk" , maar de grap is dat boven in de zwarte dop een compleet tandwielenstel zit waardoor de antenne kan draaien, plat geklapt worden. Bediening gaat van binnen uit door aan de zwarte knop te draaien. Zelfs de begrenzing van de hoekverdraaiing is in te stellen in het doosje. Het leuke is dat de verbinding tussen antennestraler en klapmechanisme een M10-draad is, daar kun je dus van alles mee doen als je hem niet voor 2 meter wilt gebruiken. Misschien is zelfs een gemodificeerde HF-straler wel mogelijk. Ik ga het in ieder geval wel proberen !

De laatste foto is van een gemodificeerde Kathrein-2 / 70 - straler zoals al eerder gepubliceerd. Straler van zijn originele voetje afgezaagd, op een eigenbouw draadbus geplaatst, en die weer op een Kathrein GSM-magneetvoetje.

En het werkt prima, het is een 5/8 voor 70 cm en een 1/4 golf voor 2 , verschil

in kniplengte volgens Kathrein-grafiek is geloof ik 2 mm, maar dat is niet echt merkbaar.

Vanuit Breezand als test in ieder geval ALK er mee gewerkt, en diverse repeaters onderweg !

73, Jan PE1PMO.

Toeval of?

Een verhaaltje over een merkwaardig voorval:

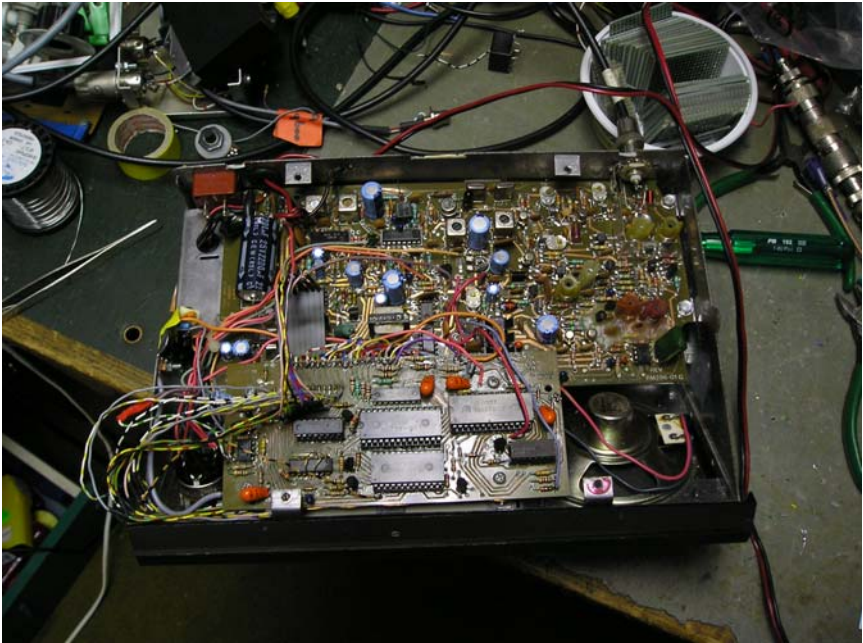
Begin jaren 80 van de vorige eeuw was ik eigenaar van een Bearcat scanner model 220FB. Na enige jaren kwam de FRG9600 op de markt en nadat ik die had aangeschaft bleef de Bearcat in een hoekje staan. In die tijd werkte ik in Harlingen voor Rijkswaterstaat, daar kwam ik in contact met een medewerker van RWS die een defekte scanner had en me vroeg of ik die voor hem aan de praat kon krijgen. De betreffende scanner was een OPTISCAN, die werkte met kaartjes. Die kaartjes werden voor de gewenste frequenties geprogrammeerd.

Die Optiscan kon ik niet meer aan de praat krijgen. Na een aantal dagen vroeg de man of ik niet een andere scanner te koop wist. Zodoende raakte de Bearcat de dijk over richting Harlingen, om na iets meer dan een week weer terug te komen met een fout...., kortsluiting in de voeding. Die sluiting bleek veroorzaakt te worden door een tantaaltje in de voeding. Probleem opgelost en nadien de scanner niet meer teruggezien.

Maar toen gebeurde het volgende:

Dit najaar (2008) togen we weer naar de radiomarkt in Meppel, daar trof ik bij een kraam een Bearcat scanner aan met een sticker erop: "defekt ? €5,00." Zonder er verder over na te denken heb ik de scanner gekocht en na een aantal dagen heb ik hem ter hand genomen om e.e.a. eens even goed te bekijken. Toen ik onderkant bekeek was ik met stomheid geslagen: het bleek mijn 'eigen' scanner te zijn..... De sticker met mijn adresgegevens erop zat er nog op geplakt. Nu was het de vraag of de scanner echt defekt was: nou dat was ie wel degelijk en niet zo'n klein beetje ook! De vorige eigenaar had blijkbaar vergeten de backup batterijen eruit te halen en dus was er veel schade aan de binnenkant ontstaan.

De scanner bevat 2 printen , de eigenlijke ontvanger en het control-board.

De ontvanger bleek weinig schade te hebben opgelopen, het control board was er erg slecht aan toe. Ik zal jullie niet vermoeien met de details, maar na vele uurtjes sleutelen heb ik alles weer aan de praat, inclusief een compleet nagebouwd toetsenbordje met 24 toetsjes. Nu kun je je afvragen waarom ik dat allemaal gedaan heb: Nou de ervaring dat ik mijn 'eigen' scanner na al die jaren weer terug gekocht heb vond ik dermate bijzonder dat ik besloten heb om een uiterste poging te doen het apparaat weer aan de praat te krijgen. Dat is mede dankzij www.mods.dk gelukt, want daar heb ik de volledige documentatie gevonden.

groeten , Peter PAOVAB

"Ik doe er nog een pakje weerstanden bij..."

Dit was de kreet die we op de verkoopavond vorige maand november steeds weer te horen kegen van Jim, PE1REA. Even als vorig jaar was hij weer afslager op de jaarlijkse verkoping, ditmaal bij onze burens in Den Helder.

De zaal was weer tjokvol.

Het is altijd weer leuk om op bezoek te gaan bij een andere afdeling. Daar kom je weer allerlei lieden tegen waarvan je de stem regelmatig op de band hoort, maar je het gezicht van niet kent (wat soms helemaal niet erg is...). Nadat het bieden wat traag op gang kwam en Jim dus regelmatig het aanbod wat aantrekkelijker moest maken met: "doe ik er zakje weerstanden bij",

viel uiteindelijk de verkoop wel mee. Vooral toen aan het eind allerlei Philips-modules onder de hamer kwamen werden er een paar mensen enthousiast. Dat daardoor de diverse modulens bij allerlei verschillende mensen terecht kwamen vond ik wel een beetje jammer. De modules tezamen vormden een compleet audio-meng/regelpaneel. Uiteindelijk is er redelijk ver/gekocht en zijn er nog enkele misverstandjes gladgestreken.

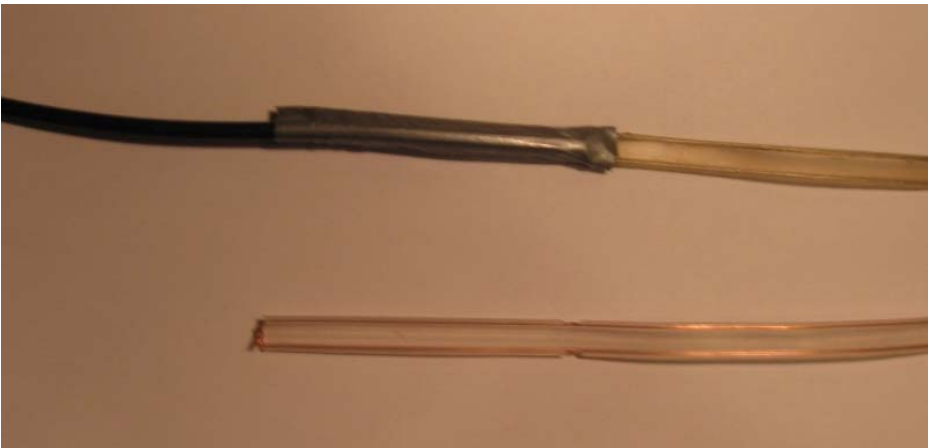
Kortom het was weer een gezellige avond, met dank aan Jim PE1REA en de afdeling Den Helder.

Aris, PA3AQU

Tijdens de jaarvergadering is besloten dat uit kostenoverwegingen, na de uitgave van dit nummer GEEN gedrukte exemplaren van het SRA-bulletin meer zullen worden verzonden. Tenzij U geen E-mailadres hebt is dit dus Uw laatste krant. Staat je E-mailadres nog niet in ons bestand en je wilt toch op de hoogte blijven stuur dan zsm je E-mailadres naar pa5kk@amsat.org Diegenen die geen internet hebben worden verzocht dit even telefonisch te melden bij de redactie, Tel. 0224-212990.

JIM EN Z'N BROER.

Onlangs was Jim even bij mij in de shack, die lange met die grote klompen. Hij zocht een trafo-tje, dat had ik voor hem liggen, dus mooi geregeld. Omdat ik in een opruimbui was, keken we samen ook even in het magazijn. Daar lag ook nog wel wat van zijn gading, zodat er links en rechts wat tevoorschijn werd gehaald. Daarbij viel een klein bundeltje rommel op de grond, wat bij nader inzien een broertje van Jim bleek te zijn : Slim Jim, een 2-meter oprol-antennetje voor in de rugzak, gemaakt van een stukje TV-lintkabel en een paar meter coax. t'Zag er niet uit, door het jarenlang liggen en daarom maakte ik later maar even een nieuwe, dat ging door het overnemen van de maten van de oude heel makkelijk. Een stukje 300 ohm lint had ik nog liggen en een stuk coaxkabel met aangevulcaniseerde BNC-aansluiting kwam ik ook tegen. Dat kan niet mooier want dit past zonder verloopjes zo op de portofoon. Omdat ik denk dat zo'n oud idee wel eens mag worden herhaald, hierbij het recept voor de Slim Jim: We nemen een stukje TV-lintkabel van 1.50 m. Aan de onderkant sluiten we de twee aders kort en voor de aansluiting maken we een stukje van beide aders van een halve centimeter kaal.

Onderaan een stukje lint voorbereid en bovenaan de gereede aansluiting van de coax, afgewerkt met tape.

Aan de ene ader solderen we de mantel, aan de andere ader de pit van ons stukje coax. Het idee van de J-antenne dus. De afstand tussen de kortsluiting en de aansluitpunten is 8.5 cm. De foto zal eea nog verduidelijken. In de ader waaraan de coaxmantel is gesoldeerd maken we op 42.5 cm boven de aansluiting een onderbreking van 3 cm. Dus inknippen op 42.5 en 45.5 cm en dit kleine stukje ader zo precies mogelijk wegsnijden. Aan de onderkant heb ik de coax met tape (dat grijze spul wat je bijna niet van je vingers af kan krijgen) netjes op de lintkabel vastgetaped, zodat er geen spanning of trek op de aansluitingen kan komen, zoals ook op de foto is te zien.

Aan de bovenkant, die open blijft, kan nog een ophanglusje worden gemaakt, nadat de hele lintkabel op 1.48 m. lengte is afgeknipt. Doe je dat met gebruikmaking van een analyser of SWR-meter dan kun je zien wat je doet. Dan is de antenne klaar.

Het is wel het mooiste als je een stukje soepele coax kunt vinden. De ene coax is lang de andere niet, om zomaar te zeggen.. Menige amateur gebruikt in de zomer op mooie dagen de porto in de tuin. Als je ipv de rubber duck- antenne deze simpele contraptie, opgehangen aan een tak gebruikt is dat voor jezelf en je tegenstation een stuk comfortabeler.

Ook om mee te nemen naar de camping is dit oprolantennetje ideaal want het neemt bijna geen ruimte in. TV-lintkabel vind je bijna niet meer, maar op radiomarkten wordt nog steeds zwart 300 ohm lintkabel verkocht.

Het mooiste is in dit geval de variant zonder de gaten in het plastic, hoewel dat op zich natuurlijk ook bruikbaar is, evenals 450 ohm "Wireman" lintkabel. Met dit laatste zul je mogelijk wat met de maatvoering moeten experimenteren. Succes met de fabricage.

Gerrit PA3DS.

HET SPOORWEGMUSEUM

11 April a.s. gaan we naar het Spoorwegmuseum in Utrecht.

We nemen de trein van 08:51 uit Schagen.

Kosten: Retour Schagen-Utrecht 26,90 euro
(met reductie 16,10 euro)

Entree Museum

- Volwassenen: ? 14,50
- Senioren (65+): ? 13,00
- Museumkaarthouders: gratis (de kaart is te koop aan de kassa)

Museum Info : www.spoorwegmuseum.nl

Aanmelden is niet nodig, we treffen elkaar op het station van Schagen.

Het bestuur hoopt op een grote deelname en een gezellige dag.

Inmiddels hebben reeds enkelen zich gemeld met een voordeelurenkaart. Met zo'n kaart kun je drie personen extra meenemen met 40 % korting. Verder stond in het februari-nummer van de ANWB-Kampioen een kortingbon voor vier personen. Knip uit die bon en kom RUIJ OP TIJD op het station met je voordeelurenkaart zodat we allemaal goedkoper kunnen reizen !!